

- līdz ar to noteikt Savienības prettiesiskās rīcības dēļ prasītājam nodarītā kaitējuma pienācīgu un pilnīgu atlīdzību, kas atbilst naudas summai četrdesmit viena miljona septiņdesmit četrus tūkstošu un deviņsimt četrdesmit euro (EUR 41 074 940) apmērā, kurai ir pieskaitīti kompensācijas un nokavējuma procenti saskaņā ar likmi, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir palielināta par diviem procentpunktiem, un piešķirt provizorisku atlīdzību viena miljona euro apmērā, to pielāgojot atbilstoši izdevumiem un ieguldījumiem, kuri prasītājam būs jāveic, lai atjaunotu tās tēlu un reputāciju;
- pakārtoti, ja tiktu uzskatīts, ka ir jāveic jauns nodarītā kaitējuma summas novērtējums, noteikt ekspertīzi saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 65. panta d) punktu, 66. panta 1. punktu un 70. pantu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai saistībā ar Padomei pārņemto prettiesisko rīcību, nosakot līdzekļu iesaldēšanas pasākumus, kā arī tos saglabājot spēkā kopš 2012. gada janvāra, prasītāja izvirza četrus pamatus, kas attiecas uz:

- acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar prasītājas piedalīšanos Sīrijas režīma finansēšanā;
- pietiekama un precīza pamatojuma nesniegšanu pasākumiem, kurus Padome ir noteikusi prasītājam;
- tiesību uz aizstāvību un tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu;
- nepilnībām Padomes veiktajā pārbaudē, kuru dēļ Padomes noteiktie ierobežojošie pasākumi ir prettiesiski.

Prasītāja apgalvo, ka Padomes noteiktie līdzekļu iesaldēšanas pasākumi noteikti ir tai nodarītā mantiskā, kā arī morālā kaitējuma cēlonis.

Mantiskajā aspektā prasītāja izvirza iebildumu par to, ka tā ir cietusi ievērojamus saimnieciskās darbības un tehnoloģiskus zaudējumus it īpaši tādēļ, ka tā kopš 2012. gada ir zaudējusi darījumu attiecības ar vairākām Eiropas un ārpus Eiropas bankām, ir radikāli kritušies tās darbības rezultāti un tā ir zaudējusi daudz bankas aktīvu. Turklāt tās agrākais banku datorprogramatūras piegādātājs esot pilnībā pārtraucis ar to sakarus.

Morālajā aspektā prasītāja pieprasa atlīdzību par kaitējumu, kas izriet no tās tēla aizskāruma Padomes noteikto prettiesisko līdzekļu iesaldēšanas pasākumu dēļ.

Prasība, kas celta 2013. gada 3. septembrī — Marchiani/Parlaments

(Lieta T-479/13)

(2013/C 336/56)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jean-Charles Marchiani (Toulon, Francija) (pārstāvis — C. S. Marchiani, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt ģenerālsēkretāra 2013. gada 4. jūlija lēmumu;
- atcelt 2013. gada 5. jūlija paziņojumu par parādu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs apstrīd Eiropas Parlamenta lēmumu piedzīt no prasītāja laikā no 2001. līdz 2004. gadam par parlamentāro palīdzību saņemtās piemaksas.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots procesuāls pārkāpums, jo Parlamenta ģenerālsēkretāra 2013. gada 4. jūlija lēmums esot pretrunā Eiropas Parlamenta prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija lēmumiem par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma piemērošanas pasākumu, kā arī sacīkstes principam un tiesībām uz aizstāvību.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvota kļūdaina Noteikumu par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām (DIP noteikumi) piemērošana.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvota kļūda lietas materiālu novērtējumā.
- 4) Ceturtais pamats ir saistīts ar Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra neobjektivitāti, pieņemot 2013. gada 4. jūlija lēmumu.
- 5) Piektais un sestais pamats ir saistīti ar atgūstamo summu noilgumu.